

Spijker kwartier

wijkkrant

16 Vanuit de kamer van
een kunstenaar
Kees de Boer

20 **Boomspiegels**

26 In welke machine zit
mijn was?

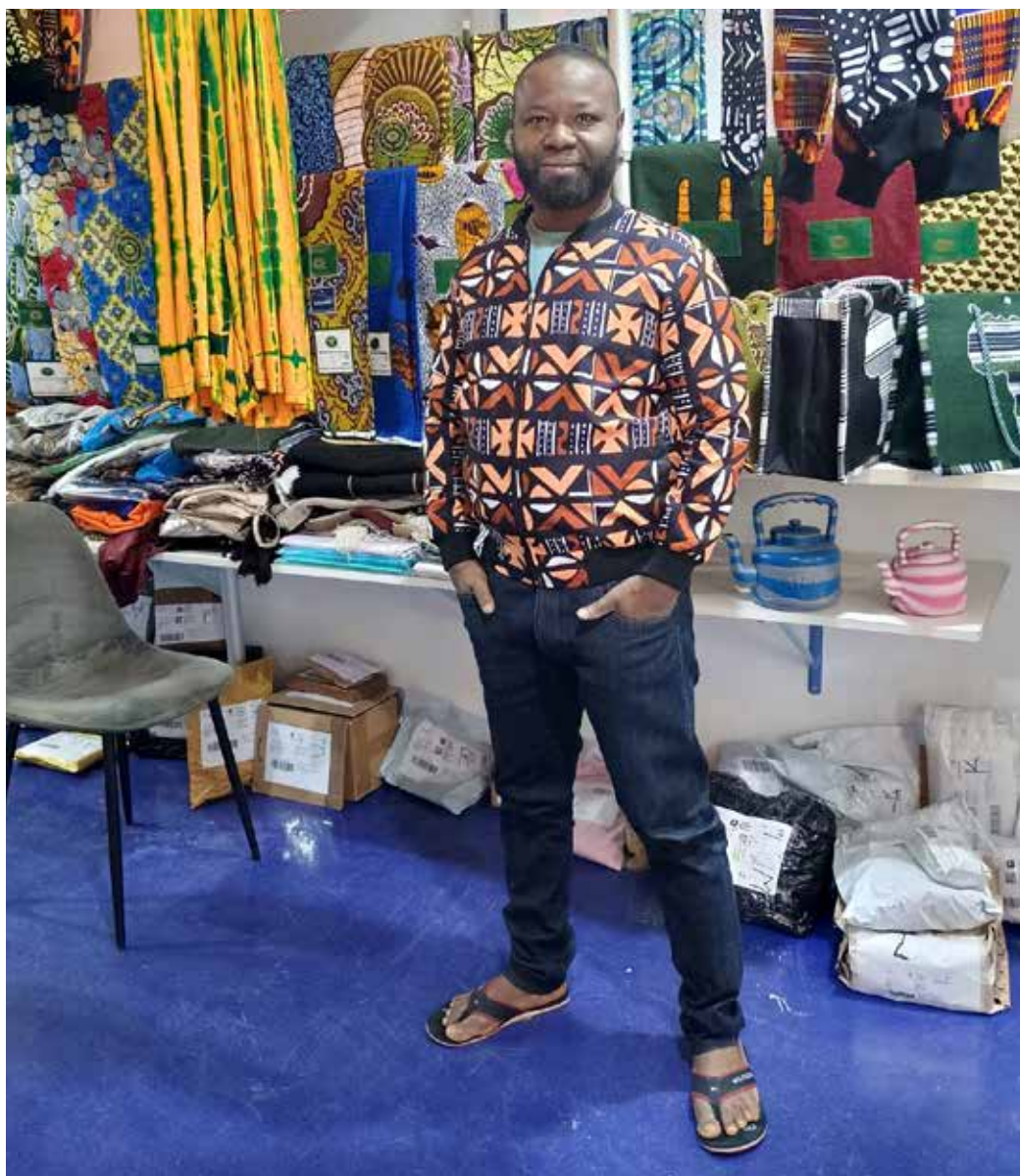
Alle beetjes helpen

Terwijl ik dit voorwoord aan het schrijven ben, draait de wereld in volle onrust en onveiligheid om me heen. Het is schrijnend om te zien hoeveel leed er is en dat we (soms) zo machteloos zijn. Machteloos in de zin van, dat we in ons eentje de wereld niet kunnen redden; machteloos omdat de wereld zo egoïstisch lijkt. Het doet je bijna denken dat alles zinloos is, ook zelfs de kleine stapjes die gezet worden. Maar toch, ik denk dat het er wel toe doet. Ook al doen we iets op microscopisch gebied, het maakt uiteindelijk de wereld toch een stukje mooier en beter. Maak een praatje met je burens, zie de zwerver op straat, pak een drankje en kijk je ogen uit, geniet van de opgeknapt straten en panden, sluit aan bij diverse activiteiten, loop eens binnen bij open deuren. En lees bijvoorbeeld eens deze verse wijkkrant! Want wij als redactie krijgen toch echt moed en geloof als we in gesprek gaan met bewoners en ondernemers uit de wijk. Daarbij zien we hoeveel aandacht er is voor de wijk, voor de omgeving, voor de bewoners, voor de mens. Er zijn zoveel lijntjes in de wijk, die ervoor zorgen dat we elkaar zien en elkaar scherp houden. Ook de berichten die binnenkomen van onze buiten-redacteurs. Er is zoveel aandacht voor de geschiedenis van de wijk, aandacht voor het klimaat (met oog voor cultuur en groen), en aandacht voor alle acties die worden ingezet om onze wijk en de bewoners nog meer te laten bloeien en in hun kracht te zetten!! Het maakt ons als redactie enorm trots om weer zoveel moois met u te kunnen delen.

Namens de redactie, heel veel hoopvolle groetjes
Ed, Hélène, Britt en Marianne

Lamine Simakan kleurt de wijk!

Het Spijkerkwartier is een kleurrijke wijk. De bewoners komen uit alle windstreken. Ondernemers, expats, vluchtelingen, studenten, arbeidsmigranten, allemaal strijken ze neer in de wijk, om te wonen, te werken en te ontspannen. En met z'n allen geven ze de wijk kleur.

Zo kleurrijk als zijn winkel is, zo kleurrijk is het leven van Lamine Simakan. De altijd goedlachse ondernemer staat mij te woord in zijn winkel in de Spijkerlaan, waarin hij sinds een jaar Afrikaanse kleding en

stoffen aanbiedt. Maar voordat hij zijn plekje vond in het Spijkerkwartier, legde Lamine een flinke reis af. Lamine: “Ik ben geboren in Guinee, een land in het westen van Afrika, dat grenst aan de Atlantische Oceaan. Vroeger was

dat een Franse kolonie, maar toen ik jong was werd het land geregeerd door een militair regime. Dat was af en toe behoorlijk spannend; ik heb wel een coup poging meegemaakt, waarbij de militairen door de straten reden en we de beschietingen van dichtbij konden horen.”

Eigen baas

Op zijn achttiende trok Simakan naar Europa. Hij sprak vloeiend Frans en ging daarom wonen en studeren in Parijs. Maar nog altijd een flink stuk van Arnhem vandaan. Hoe ben je dan in het Spijkerkwartier terechtgekomen? Lamine: “Mijn oom woont in Nijmegen, en bij hem ben ik een keer gaan logeren. Samen gingen we toen naar het Festival Mundial in die stad, dat is een muziekfestival met artiesten uit alle delen van de wereld. Mijn oom vroeg mij daar om even wat eten en drinken te halen. Ik stond in de rij, maar ik had niet in de gaten dat er met een pasjessysteem werd gewerkt en ik sprak alleen maar Frans. Ik keek om me heen om hulp en raakte aan de praat met een meisje achter mij in de rij. En om een lang verhaal kort te maken: dat meisje is inmiddels al jarenlang mijn vrouw! We woonden eerst in Nijmegen, maar toen de kinderen kwamen – ik heb twee dochters, die allebei inmiddels volwassen zijn – zijn we naar Arnhem verhuisd. Eerst woonden we in Malburgen, maar inmiddels zijn we neergestreken in Klarendal.” Klarendal, da’s al heel dichtbij, maar nog altijd geen Spijkerkwartier... Lamine: “Ik heb gewerkt als taxi-chauffeur, en daarna als conducteur bij de Nederlandse Spoorwegen. Maar ik wilde graag eigen baas zijn en een kleding- en stoffenzaak beginnen. Ik wilde een pand huren in de Arnhemse binnenstad, maar mijn financieel adviseur raadde mij aan om in het Spijkerkwartier te kijken. En daar ben ik heel tevreden over. Mijn huur per vierkante meter is lager dan in het centrum, mijn klanten kunnen

voor de deur parkeren en ook met het openbaar vervoer ben ik heel gemakkelijk bereikbaar. En dat is nodig ook, want mijn klanten komen vanuit het hele land om een stof uit te zoeken en kleding te laten aanmeten. Er zijn maar weinig gespecialiseerde zaken met Afrikaanse couture zoals de mijne, dus voor bruiloften of andere feesten komen mensen van Afrikaanse komaf al snel bij mij terecht voor mooie jurken, bloezen, enzovoorts.”

Geen klanten uit het Spijkerkwartier zelf dus? “O jawel hoor!” zegt Lamine. “Ik voel mezelf echt een onderdeel van de wijk en wil juist dat de mensen hier uit de buurt mijn winkel ook weten te vinden. Daarom ben ik naast de mode een pakket-servicepunt gestart. Dan krijg ik meer aanloop en leren de buurtbewoners mijn winkel kennen. Ook heb ik kleine cadeautjes en andere artikelen in mijn assortiment opgenomen. Alles met een Afrikaanse achtergrond en in mooie kleuren. Zo help ik iedereen hopelijk over zijn of haar drempelvrees heen!” lacht Lamine met zijn aanstekelijke lach.

Vuurwerkbommetje

Het klinkt allemaal heel rooskleurig, maar het Spijkerkwartier heeft toch ook wel z’n minder mooie kanten? “Ja, er gebeurt hier heus wel eens wat,” zegt Simakan, nu even serieus. “Laatst nog een vuurwerkbommetje bij mijn overburen voor de deur. En er lopen hier weleens mensen rond waarvan ik

heus wel weet dat het niet mijn klanten gaan worden. Maar ik voel me hier niet onveilig hoor! Welnee, ik ben nergens bang voor. Ik heb in mijn leven al heel wat meegemaakt, vroeger in Guinee en daarna ook als treinconducteur. Ik ben wel wat gewend!” En weer buldert zijn lach door de winkel. Het bevalt dus wel in het Spijkerkwartier? “Jazeker, ik ben blij dat ik deze keuze heb gemaakt. En ik vind het leuk om te merken dat steeds meer mensen mij op straat herkennen. Daar word ik vrolijk van!” En lachend schudt de kleurrijke ondernemer mij de hand ten afscheid.

Tekst en foto's: Ed Adams

Ken jij ook iemand die de wijk kleurt, of geef je zelf kleur aan het Spijkerkwartier? Laat het ons weten via redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl en wij ruimen er in de volgende Wijkkrant een kleurrijk plekje voor in!

De Sint Martinuskerk:

klaar voor de toekomst

Op 20 oktober is het zover: dan bestaat de Sint Martinuskerk in de Steenstraat exact honderdvijftig jaar. Op die datum in 1875 werd de kerk officieel ingewijd en sindsdien vormt hij het hart van het Spijkerkwartier, als enige katholieke kerk in Arnhem-Noord die nog in functie is. En het gebouw kan nog wel even mee, al zijn daar de afgelopen tijd wel de nodige inspanningen voor gepleegd. Bart HJ Kamps, oud-bestuurslid van de kerk en momenteel projectleider van de restauratie en modernisering, kan daar begeistert over vertellen.

Bart: “We waren al een tijdje bezig met restaureren, maar toen de oorlog in Oekraïne uitbrak liepen we ineens tegen een levensgroot probleem aan. De gasprijzen liepen toen in korte tijd namelijk zó hoog op, dat de verwarming van het kerkgebouw onbetaalbaar werd. Daar gebruiken we grote gasketels voor, maar met zo’n groot en matig geïsoleerd gebouw duurt het gewoon een volle dag voordat we een aangename temperatuur bereiken. Tsja, dan lopen de stookkosten torenhoog op hoor, nog hoger dan de torenspits...” Dat kon zo niet langer, dus bedacht Bart een

plan. “De kerkvloer moest vanwege de restauratie sowieso open, dus ik wilde dat in één keer goed aanpakken. In plaats van een dure gasinstallatie die de hele dag staat te loeien, hebben we nu gekozen voor vloerverwarming via warm water. In de opengebroken vloeren hebben we leidingen gelegd. Zo’n verwarmde vloer voel je meteen aan de voeten. En het is een investering die zich al snel kan terugverdienen.” Bart wilde de energietransitie graag nog verder doorvoeren en koos voor zonnepanelen op het dak. “Helaas moeten we dat nu even op de lange baan schuiven. We hadden de toestemming van de gemeente al helemaal rond en wilden ze leggen op een plek die uit het zicht is. Maar helaas: de overheid heeft nu net de salderingsregeling afgeschaft, dus dan zouden we in de zomer, wanneer verwarming van het kerkgebouw amper nodig is, moeten gaan betalen voor het opwekken van energie. En dat is een desinvestering natuurlijk...” Zonnepanelen komen er dus nog even niet, maar verder is de Sint Martinuskerk een toonvoorbeeld van energietransitie aan het worden. Bart: “We laten de gasketel nog even zitten, om eventuele verwarmingsproblemen op te vangen. Maar als de vloerverwarming goed functioneert, dan gaan we de gehele gasinstallatie en de leidingen verwijderen en zijn wij als kerk straks van het gas af!”

Kunstschaten

Maar er staat meer te gebeuren. “Zo’n honderdvijftig jarig bestaan, dat laten we niet onopgemerkt voorbijgaan natuurlijk,” zegt Bart Kamps. “Dat gaan we vieren en dat is een mooie gelegenheid om de kerk toegankelijker te maken, uitnodigender. Boven de toegangsdeur maken we een afdakje, zodat mensen niet verregend binnen hoeven komen. De donkere deuren aan de binnenkant worden vervangen door glas, zodat je meteen bij binnenkomst door de hele kerk kunt kijken tot aan het altaar. Aan de zijbeuken, waar nu nog de biechtstoelen zijn, komt ruimte om allerlei bijzondere voorwerpen te exposeren. Want toen de overige kerken in Arnhem dicht gingen, zijn alle kunstschaten naar de Martinuskerk verhuisd. Ons pronkstuk is toch wel de relikwieën van de heilige Sint Eusebius, zijn schedel en zijn tong. Die hebben door de eeuwen heen al een hele reis gemaakt, van Frankrijk via Duitsland naar Nederland. De

afgelopen jaren waren ze in Utrecht, maar sinds vorig jaar zijn ze weer terug in ons eigen Arnhem.”

Modernisering

Bart Kamps kan niet wachten tot de modernisering voltooid is en de kerk weer open gaat voor het publiek. “We voelen ons echt midden in de wijk én in de maatschappij staan. De tijd van volle kerken met alleen maar autochtone Nederlanders, die is er niet meer. Maar daar waar andere kerken moeten sluiten, komen in de Sint Martinus juist heel veel verschillende mensen naar binnen. De Poolse gemeente heeft de afgelopen jaren veel gebruik gemaakt van de kerk en ook de Oekraïense bevolking heeft z’n weg hier naartoe kunnen vinden. Maar omdat de wijk zo multicultureel is krijgen we gelovigen uit de hele wereld over de kerkvloer: van Vietnam en China tot

Zuid-Amerika en Afrika. En wat denk je van de toeristen?! Die komen per boot of op eigen gelegenheid naar de stad. Vaak doen ze dan een stadswandeling, waar wij ook deel van uit gaan maken. En als je een stad bezoekt, wat doe je dan? Juist, dan loop je even een kerk in en je steekt een kaarsje aan.” Dat kaarsje aansteken, dat gaat nu even niet. Meteen na de Paasviering is de vloerisolatie aangepakt, want er moet hard gewerkt worden, wil alles in oktober klaar zijn. De kerkbanken staan nu opgestapeld achter het altaar, de beelden en schilderijen zijn in plastic ingepakt en in de vloer worden de leidingen gelegd. Maar in oktober is alles af en schittert de Martinuskerk als nooit tevoren; die kan er wel weer honderdvijftig jaar tegen!

Tekst en foto’s: Ed Adams

Bart Kamps

Bomen over bomen

Op een zonnige dag in april belde ik lukraak aan bij een woning aan de Emmastraat. Ik bedoel, één voordeur heeft een tigtal huisnummers, dus ik wist absoluut niet welk nummer zicht zou hebben op de binnentuin en of er überhaupt iemand zou zijn die mij binnen wilde laten. Na een paar pogingen was er een heel vriendelijk stel waar ik mee naar boven mocht lopen om alvast foto's te maken van de kastanjeboom in de binnentuin. Deze kanjer stond best wel ingeklemd tussen schuurtjes en tegels, maar door het vele licht, heeft de boom kans gezien om zowel in de hoogte als de breedte goed te groeien. Waarschijnlijk is deze boom in 1883 geplant, dus al een eeuw zorgt deze boom voor schaduw en verkoeling in de tuin.

Helaas is de boom ziek en uit voorzorg wordt deze gekapt. Ik maak ook kennis met huiseigenaar Sjaak. Ik word uitgenodigd om de volgende ochtend een kijkje te komen nemen bij de boomkap operatie. Een gedeelte van de Emmastraat werd afgezet, want er moest een mega kraan op de weg staan, een versnipperaar en ruimte voor de boomstronken. In de tuin werden de boomklauteraars goed gezekeerd de boom in gestuurd. Ik was onder de indruk van het vakwerk van de Gebroeders van Vliet,

die beschikken over behoorlijk veel uithoudingsvermogen en kracht. Ze moeten voorzichtig te werk gaan, om te zorgen dat de boom op gecontroleerde wijze in stukken wordt gezaagd en over de huizen vervoerd. Het was een waar spektakelstuk, dat door menig wijkbewoner - jong en oud(er) met ontzag werd gadeslagen.

Bomenvakwerk

Terwijl de Gebroeders van Vliet die ochtend hard doorwerkten om gehakt te maken van de boom, wandelde ik ondertussen een rondje met mijn hond door de wijk. In het plantsoentje van de Emmastraat zag ik dat er nog meer bomenvakwerk was geleverd. Bart Lucassen was er aan de slag en omdat we elkaar geregeld tegenkomen op straat en ik wel een beetje weet waar zijn passie ligt, vertelde ik hem, dat er zojuist een prachtige kastanjeboom door de shredder ging, terwijl je er misschien ook wel een mooi meubel van kan maken. Nou, toen kreeg ik in het kort een klein lesje over diverse houtsoorten, want natuurlijk zit er veel verschil in. En misschien zou je wel graag een boom willen adopteren om te gebruiken, maar er komt meer bij kijken. Denk bijvoorbeeld maar eens na over waar je die gekapte boom gaat laten!! Goed, te simpel gedacht dus, haha. Bart vertelde mij, dat hij de opdracht heeft gekregen om, samen met bewoners, na te denken over een meubel in het plantsoen en over elementen die daarin terug kunnen komen. Bart werkt met diverse houtsoorten, dit bankje is gemaakt van acacia's (uit de Parkstraat) en eikenbomen (uit park Klarenbeek). Als je het bankje van dichtbij bekijkt, dan zie je een opvallend element: een gordijnkwast. De geschiedenis leert dat er een passementfabriek heeft gestaan aan de Boulevard Heuvelink. Daar werden onder meer passementen gemaakt voor aan een gordijnenkoord. Aan de zijkant van het bankje zie je een beeldhouwde paal en daarin zie je het portret van koningin-regentes Emma terug. Zij heeft in 1897 Arnhem bezocht en deed toen ook de fabriek aan.

Bankjes

Naast deze bank zijn er nog twee in de maak. Er staat al een bank bij de kruidentuin (achter in Thialf) die vrijwel af is en er is een maquette in de maak voor een bank in de Watertuin.

Tekst en foto's: Marianne van Sommeren

Bankje met het portret van Emma. Ontwerp van Bart Lucassen

Struikelstenen

Driekoningendwarsstraat 13

Caecilia en Duifje

Struikelstenen (of Stolpersteine) vormen sinds 1992 een monument voor de slachtoffers van het nationaal-socialisme. Deze gedenktekens zijn aangebracht in het trottoir voor de vroegere woonhuizen van mensen die door de nazi's verdreven, gedeporteerd, vermoord of tot zelfmoord gedreven zijn. De Stolpersteine herinneren aan Joden, Sinti en Roma, politieke gevangenen, dienstweigeraars, homoseksuelen, Jehova's getuigen en gehandicapten. De steentjes zijn van beton. Bovenop zit een messing plaatje, waarin de naam, geboortedatum, plaats en datum van het overlijden zijn aangebracht.

Deze struikelstenen zijn ook in Arnhem te vinden, in het Spijkerkwartier. De heer Peter Jetten (redacteur website Joods monument Arnhem) heeft de redactie van de Wijkkrant daarop attent gemaakt. Op 26 september 2024 zijn op het adres, Driekoningendwarsstraat 13, twee struikelstenen gelegd voor Caecilia van der Horst-De Groote en haar zoon Jacob Isaak van der Horst. In de Tweede Wereldoorlog waren zij de bewoners van dit pand. Zij zijn beiden in de oorlog vermoord.

Caecilia van der Horst-de Groote was de weduwe van Joseph Abraham van der Horst, die in 1938 is overleden. Het echtpaar had drie kinderen; Abraham, Duifje en Jacob Izaäk.

De struikelstenen zijn aangevraagd door de dochter van Duifje, Diana, ter nagedachtenis aan haar grootmoeder en oom. Caecilia was haar oma, Jacob en Abraham haar beide ooms en Duifje haar moeder. Oma Caecilia is op 23 april 1943 vermoord in concentratiekamp Sobibor (54 jaar) en oom Jacob is op 31 maart 1944 vermoord in concentratiekamp Auschwitz (30 jaar). Haar moeder en haar oom Abraham hebben de oorlog overleefd.

Hartverscheurend triest

Ter gelegenheid van de steenlegging hield (klein)dochter Diana de volgende toespraak: 'Wij zijn hier vandaag samen om oma Caecilia en oom Jaap te eren. Ik ben iedereen die eraan heeft meegewerkt dat dit mogelijk is zeer dankbaar. Wat mij met name heeft bewogen om dit in gang te zetten is de nagedachtenis van mijn lieve moeder. Mama zou ervan hebben genoten om ons allemaal zo bij elkaar te hebben, zoals we hier vandaag staan.

Zij was in haar laatste levensfase helemaal terug in het verleden en een keer, toen Harm en ik haar bezochten in het verpleegtehuis Oranje Nassau's Oord te Renkum, was ze heel nerveus en gejaagd. Bij die gelegenheid zei ze dat ze gauw naar huis moest, omdat haar moeder haar nodig had. Dat was zo hartverscheurend triest en het is iets wat ik nooit heb vergeten. Oom Jaap was haar lievelingsbroer. Tegen mij heeft ze nooit gerept over haar verloren dierbaren, maar wat zal ze veel verdriet hebben gehad. Als ik wel eens aan oma Caecilia dacht, ging er altijd door mijn hoofd dat dit een vrouw was, die waarschijnlijk nooit eerder op reis was gegaan en wier lot het nu was om die vreselijke treinreis naar Sobibor te maken. En Jaap, die - naar mij is verteld - dacht in zijn optimisme wel even een klusje te klaren in Duitsland, waar hij te werk zou worden gesteld. Mogen zij beiden rusten in vrede'.

(bron website www.joodsmonumentarnhem.nl)

Geslaagde informatieavond

over herinrichting van de Spijkerbuurt

Op een zonnige lentedag eind maart organiseerde Gemeente Arnhem een informatieavond voor bewoners en ondernemers uit de Spijkerbuurt. Het onderwerp van de bijeenkomst was de herinrichting van drie belangrijke straten in de buurt. De inloopavond trok veel buurtbewoners en ondernemers van diverse leeftijden en achtergronden.

In de Poststraat komt ruimte voor groenmaken met bomen.

Er komt meer ruimte voor geveltuinjes (zoals o.a. in de Ennemastraat).

Plannen voor de Driekoningendwarsstraat, Poststraat en Driekoningestraat

Tijdens de informatieavond konden de aanwezigen visualisaties bekijken van de plannen voor de Driekoningendwarsstraat, Poststraat en Driekoningestraat. De gemeente presenteerde deze visualisaties op grote borden en gaf zo de bewoners en ondernemers een kijkje in het toekomstige straatbeeld. Er zijn goede gesprekken gevoerd over het ontwerp van de straten, het verkeer en de vergroening van de wijk. Er was volop gelegenheid voor de bewoners om vragen te stellen, ideeën te delen en zorgen te uiten. De gemeente moedigde de bezoekers aan om hun mening en suggesties achter te laten op een feedbackformulier. Deze input wordt meegenomen in de laatste fase van het ontwerp, waarin deze wordt gefinaliseerd.

Blijf in contact met Gemeente Arnhem

De gemeente bedankt alle bewoners en ondernemers voor hun betrokkenheid en actieve deelname aan de bijeenkomst. Wie een formulier heeft ingevuld, ontvangt later een bericht via de GoSpijkerbuurt-mail. Heeft u nog een idee of wilt u iets delen over de plannen? Dan kunt u contact opnemen via e-mail: GoSpijkerbuurt@arnhem.nl.

Afgebeeld ziet u visualisaties van het straatbeeld zodra de werkzaamheden zijn afgerond. Let wel, de werkelijke realisatie kan afwijken van deze voorbeelden.

tekst en illustratie: Gemeente Arnhem

Limoncello

9 citroenen
1 liter alcohol 96 procent of 1 liter jenever
1,5 liter water
700 gram kristalsuiker

Wachten: 4 weken.

Limoncello zelf maken is niet moeilijk. Je moet er wel even de tijd voor nemen.

Gebruik biologische citroenen of was en boen het buitenste waslaagje van de citroen met warm water. Schil de citroenschil heel dun van de citroen af. Het wit van de citroen mag niet meekomen. Schraap het eventuele witte laagje van de schil. Dit maakt de limoncello bitter. Het is een secuur werkje.

Doe de schillen in een schone, afsluitbare pot en vul deze met de alcohol. Kun je aan alcohol komen van 96 procent, dan is dat mooi (in Italië is dat makkelijker te krijgen dan in Nederland). Lukt dat niet, gebruik dan jenever of wodka. Gebruik straks dan bij het mengen minder suikersiroop. Je moet de citroenschillen minimaal 4 weken op alcohol laten staan. De citroenen gebruik je niet. Maak daar eventueel limonadesiroop van (zie het volgende recept).

Na 4 weken zeef je de schillen uit de alcohol. Zet apart in een afgesloten pot. De alcohol mag niet verdampen. Verhit 1,5 liter water en los hierin 700 gram kristalsuiker op. Laat het geheel afkoelen. Vermeng de alcohol waarin de schillen waren geweekt met de suikersiroop. Proef tussendoor en maak de limoncello naar je eigen smaak en sterkte. Je hoeft niet alle siroop te gebruiken.

Citroenlimonade
De overgebleven citroenen uit het vorige recept.
1,5 liter water
700 gram kristalsuiker
1 eetlepel citroenzuur (Toko)

Pers de citroenen uit het vorige recept. Verhit 1,5 liter water met 700 gram kristalsuiker totdat de suiker in zijn geheel is opgelost. Voeg 1 eetlepel citroenzuur toe. Vermeng het met het citroensap. Laat afkoelen en giet het in gesteriliseerde flessen.

Nodig:
 Grote pot met afsluitbaar deksel.
 Dunschiller
 Gesteriliseerde flesjes

Limoncello Tiramisu met bitterkoekjes
4 eetlepels limoncello uit het eerste recept of een flesje van de slijter.
12 bitterkoekjes
300 gram mascarpone
3 eieren (alleen het eiwit)
1 theelepel citroenrasp
1 citroen
70 gram poedersuiker

Week de bitterkoekjes in de 4 eetlepels limoncello. Rasp de citroenschil. Houd apart voor de garnering. Pers de citroen. Scheidt het eiwit van de eieren en klop dit met de poedersuiker tot pieken. Klop de mascarpone luchtig en vermeng het met het citroensap en het opgeklopte eiwit met poedersuiker. Verdeel de 12 bitterkoekjes in 4 glazen en verdeel de mascarpone over de bitterkoekjes. Laat ze minimaal een half uur in de koelkast opstijven. Strooi het citroenrasp over de tiramisu.

Tekst, foto's en illustratie: Hans Marcelis

Je eigen Spijkertje

Verhalen in het straatbeeld, doe je mee?

Heb je ze al gezien? De bijzondere fietsenrekjes in onze wijk, rank van vorm en strak in het straatbeeld. Geen standaard model, maar iets unieks voor het Spijkerkwartier: het Spijkernietje.

Wat op het eerste gezicht een handig fietsenrek lijkt, blijkt bij nader inzien een verteller. In subtiële symbolen wordt de geschiedenis of verhalen van onze buurt zichtbaar. Een glas wijn en drie kroontjes in de Driekoningenstraat. Drie zonnetjes voor de familie van Zon. Geen tekst, maar een cryptisch spijkerschrift dat nieuwsgierig maakt, uitnodigt tot gesprek en verbindt.

Adopteer jouw eigen Spijkertje

Wist je dat je ook zelf een Spijkertje kunt adopteren? Als bewoner, ondernemer of buurtinitiatief kun je een eigen symbool laten zetten op bamboe. Jouw verhaal, jouw plek in het Spijkerkwartier, vereeuwigd in een prachtig vormgegeven fietsenrekje. Denk aan een origineel cadeau, een buurtgroet of een ode aan het verleden. Er staan al 400 Spijkertjes in onze wijk, maar de meeste zijn nog blanco. Daar willen we verandering in brengen. Daarom zoeken we jou: bewoners met verhalen, ondernemers met een plek in de wijk, creatievelingen met symbolen die spreken.

Meedoen?

Stuur een mail naar info@dazo.nl of kijk op www.dazo.nl/spijkernietjes en ontdek hoe je jouw eigen Spijkertje kunt ontwerpen en adopteren. Ook kun je daar de verhalen achter bestaande Spijkertjes ontdekken via de interactieve wijkkaart.

Laat jouw verhaal het straatbeeld verrijken.

Tekst en foto: Lieke Albers

Tenoren, laat van je horen!

Helaas voor ons, Kamerkoor Novo Cantare, hebben twee van onze vijf tenoren tijdelijk andere belangrijke bezigheden. We missen ze nu al enorm! Daarom zijn we op zoek naar tenoren die ons uit de brand willen helpen voor het komende concert, op zaterdag 27 september.

Het programma draagt de werktitel In drieën, en bestaat uit een veelzijdige mix van prachtige drieluiken uit verschillende periodes en van verschillende componisten, onder andere Fauré, Kreek en Debussy. We zijn al begonnen met de repetities, maar als ervaren zanger kun je nog aansluiten (kijk op onze website om een indruk van het koor te krijgen).

Heb je zin in deze tijdelijke muzikale uitdaging? Kom naar de eerstvolgende repetitie en kijk of het wat voor je is. We repeteren op woensdagavond in Arnhem-Noord. Ook na 27 september kun je bij ons blijven of komen zingen. Als Arnhems koor zijn we vooral op zoek naar nieuwe leden (van elke stemgroep) die in Arnhem wonen.

Meer weten?

Kijk op www.novocantare.nl of [facebook@kamerkoornovocantare](https://www.facebook.com/kamerkoornovocantare) of neem contact met ons op via info@novocantare.nl, tel. 06 53 42 62 44.

Onderzoek naar vogels en vleermuizen

In uw wijk wordt in de periode van mei tot september onderzoek uitgevoerd naar vleermuizen, gierzwaluwen en huismussen. In dit bericht leest u meer hierover.

Onderzoek naar beschermde diersoorten

De komende jaren zullen in Arnhem nog vele huizen geïsoleerd worden. In en om deze huizen kunnen vleermuizen, gierzwaluwen en huismussen voorkomen. Ze zitten graag in spouwmuuren of onder daken. Het zijn beschermde diersoorten die je volgens de wet niet mag verstoren, verjagen of doden. Isolatie van woningen kan

een negatief effect hebben op deze diersoorten. Om dit te voorkomen doen wij nu onderzoek naar de aanwezigheid van deze dieren in uw wijk. Het onderzoek wordt uitgevoerd door bureau Ecogroen.

Onderzoekers zijn 's avonds laat en 's ochtends vroeg op pad

Vleermuizen en gierzwaluwen laten zich vooral in de schemer zien. De

huismus is met name actief aan het begin van de dag. De onderzoekers van Ecogroen gaan daarom in groepjes 's avonds laat en 's ochtends vroeg op pad in de wijken. Ze schijnen met zaklampen op gevels, kijken in kieren en voeren gegevens in op de telefoon, zodra ze een diersoort hebben gezien. De onderzoekers doen dit onderzoek van mei tot en met september.

Onderzoekers zijn herkenbaar

De onderzoekers dragen een blauw veiligheidshesje met Ecogroen erop en lopen of fietsen door de wijk. Ze blijven op de openbare weg en op de stoep. Ze komen dus niet in tuinen of op opritten. Verder kunnen de onderzoekers zichzelf legitimeren met een digitale pas. Ook dragen ze een batdetector bij zich, een apparaat waarmee ze de geluiden van vleermuizen kunnen opvangen.

Bel de politie als u het niet vertrouwt

Vertrouwt u de situatie niet? Bel dan met de politie via 0900-8844 (geen spoed). De onderzoekers melden zich namelijk altijd vooraf bij de politie. De politie weet dus of er onderzoekers rondlopen in uw wijk. Heeft u vragen en/of opmerkingen, neem dan gerust contact met mij op.

Met vriendelijke groet,
Monique van Merrebach
(bestuursadviseur Energie & Klimaat)
monique.van.merrebach@arnhem.nl
06 15 53 97 56

Het Burgerberaad: meedenken over duurzame energie

Alle gemeentes moeten in 2050 aardgasvrij zijn. Dat is nodig vanwege het klimaat, de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen én de betaalbaarheid op de lange termijn. De gemeente kiest daarbij voor duurzame oplossingen, zoals collectieve warmtesystemen, isolatie van woningen en het opwekken van schone energie in en om de stad. De gemeente werkt momenteel aan een plan waarin per wijk staat welk alternatief voor aardgas daar komt. Het Burgerberaad denkt mee hoe we deze overstap voor iedere Arnhemmer, huurders en eigenaren, haalbaar en betaalbaar houden. 10.000 willekeurig gekozen Arnhemmers hebben op 12 mei 2025 een uitnodiging ontvangen om aan dat beraad mee te doen. Uit de mensen die zich aanmelden, wordt een groep van 150 deelnemers samengesteld. Daarbij wordt gelet op een goede afspiegeling van de stad uit alle wijken en met verschillende opleidingsniveaus, leeftijden en achtergronden. Het Burgerberaad komt van september tot en met december zo'n vijf keer bijeen. In die periode gaan deelnemers in gesprek met elkaar én met experts. Cathelijne Bouwkamp, wethouder Duurzaamheid: "We willen samen met inwoners nadenken over hoe we onze stad groener, energiezuiniger en klimaatbestendiger maken, zonder dat de rekening alleen bij mensen met een kleine portemonnee terechtkomt. In dit Burgerberaad hopen we bestaanszekerheid en duurzaamheid nadrukkelijk bij elkaar te brengen. Want verduurzaming kan alleen slagen als iedereen mee kan doen. De overstap naar duurzame energie is ingewikkeld, dus hebben we de denkracht en ervaring van onze inwoners hard nodig. Zij weten als geen ander wat werkt in hun straat, buurt en omgeving. Dit Burgerberaad is een kans om met elkaar tot realistische, gedragen en eerlijke voorstellen te komen."

Tegelwippen

Arnhem won in 2023 het NK Tegelwippen met bijna een half miljoen gewipte tegels. Veel inwoners hielpen mee om de stad een stuk groener te maken. In datzelfde jaar is de gemeente gestart met de succesvolle Tegelophaalservice. Ook in 2025 doet Arnhem mee aan het NK en gaat de gemeente gratis tuintegels ophalen.

Tegelophaalservice

De gemeente organiseert dit jaar drie keer de Tegelophaalservice. Dit betekent dat je gratis je gewipte tegels kunt laten ophalen, als je er groen voor terug plaatst. Makkelijk toch? Er zijn nog 2 ophaalrondes: 30 juni en 29 september. Aanmelden kan via www.tegelophaalservice.nl (hier vind je ook alle spelregels en extra informatie).

Hoe werkt het?

Je kunt meedoen als je minimaal 2 m² en maximaal 60 m² tegels vervangt door planten, gras of struiken. Dat zijn ongeveer 36 tegels van 30 x 30 cm of 9 tegels van 60 x 60 cm. Kom je net niet aan het aantal? Vraag je burens of ze mee willen doen.

Waarom tegels eruit en groen erin?

Ook in Arnhem hebben we steeds vaker last van langere periodes waarin het heet en droog is. Stenen en tegels houden warmte vast, waardoor je tuin op warme dagen wel tien graden heter kan zijn dan een groene tuin. Daarnaast krijgen we steeds vaker te maken met hevige regenbuien. Een tuin vol met tegels zorgt ervoor dat water niet goed de grond in kan. Hierdoor krijg je meer wateroverlast. Door tegels te vervangen door groen help je niet alleen jezelf, maar ook de stad. En het is ook nog eens goed voor insecten en dieren.

Worden we weer kampioen tegelwippen in 2025?

Help jij ook mee om van Arnhem een nog fijnere stad te maken om te wonen en te leven? Wip dan nu je tuintegels en meld je aan voor de Tegelophaalservice.

Kees de Boer

Vandaag nemen we een kijkje achter de schermen bij Kees de Boer, illustrator van onder andere de boekenreeks Agent en Boef en Prijskinderen. Aan de Kastanje-laan zit Studio Funny Farm, waar Kees samen met andere kunstenaars werkt. We gaan met hem in gesprek over zijn carrière, ontwikkeling als illustrator en zijn nieuwe prentenboek Het Luchtcircus.

Wat is studio Funny Farm en hoe is het ontstaan?

“Funny Farm ben ik begonnen samen met vrienden Stef en Frans. We hebben op verschillende plekken gezeten in Arnhem, en inmiddels werken we met veertien man op onze huidige locatie. Niet allemaal tegelijk hoor, er zijn flexplekken... Funny Farm bestaat uit onafhankelijke kunstenaars. We hebben dit jaar samen een

verjaardagskalender met illustraties gemaakt. In mei houden we elk jaar een grote sale: boeken, originelen, kalenders – alles. Een deel van de opbrengst van de kalender gaat naar War Child. Dat vinden we mooi om te kunnen doen.”

We hebben het er al kort over gehad, maar je hebt er inmiddels al een behoorlijke carrière als illustrator opzitten. Hoe is je passie voor tekenen en illustreren ontstaan?

“Ik weet eigenlijk niet beter dan dat ik tekenaar wilde worden. Vanaf mijn achtste wist ik het al: dit is het voor mij. Ik begon vooral met veel natekenen uit stripverhalen, maar ook dingen uit het echte leven zoals stillevens en landschappen. Op een gegeven moment kreeg ik in mijn hoofd dat ik kunstenaar moest worden – of striptekenaar.”

Vanaf heel jonge leeftijd was je dus al intensief bezig met tekenen en illustreren. Wanneer begon je carrière een beetje vorm te krijgen?

“Ik heb gestudeerd aan de Grafische MTS en ik besloot me daarna te focussen op mijn grote doel, namelijk om ooit een strip in de Eppo te publiceren. Dat was toen hét tijdschrift voor striptekenaars. Ik had mezelf vijf jaar gegeven om daar binnen te komen, maar na twee jaar werd ik al door hen gebeld. Je kon in die tijd publiceren in amateurstripbladen en die werden ook door de redactie van de Eppo gelezen. Zo is mijn werk onder hun aandacht gekomen. Ik heb uiteindelijk een strip van 46 pagina's voor Eppo mogen maken: Max Laadvermogen. Daar heb ik drie jaar aan gewerkt. In totaal heb ik zo'n vijf à zes jaar voor de Eppo getekend. Daarnaast maakte ik cartoons voor de krant, losse verhalen, en schreef ik samen met Gerard Leevers de serie Het Felix Flux Museum.”

Wat een prestatie om als startende tekenaar al aan zoveel mooie dingen te mogen werken! Ben je daarna verder gegaan met striptekenen?

“Ik had een romantisch beeld van het leven als striptekenaar. Maar ik kwam erachter dat ik daar niet helemaal in pas, strips werden me op den duur te veel van hetzelfde. Het verveelde me – ik wilde mezelf blijven verrassen. Waar kan ik mezelf verder in uitdagen, hoe voorkom ik teveel herhaling?” Met een glimlach voegt Kees toe:

“Ik ben eigenlijk een soort mislukt striptekenaar.”
“Na de periode bij Eppo kreeg ik ook veel opdrachten uit de reclamewereld. Elke klus was anders, dat vond ik leuk. Maar uiteindelijk werd ik daar ook ongelukkig van. Niemand zag het werk. En als maker wil je toch dat het ergens terecht komt, dat iemand het ziet.”

Je bent je in de loop van je carrière steeds meer gaan richten op kinderboeken en prentenboeken. Wat trekt je aan in dit werk en hoe is die ontwikkeling verlopen?

“Ik heb getekend voor bladen als Okki, Jippo en Taptoe. Daarnaast heb ik ook een tijd illustraties gemaakt voor educatieve uitgaven, zoals schoolboeken. Via kinderboeken kwam ik uiteindelijk bij prentenboeken terecht, en dat voelde meteen goed.

Wat me daaraan aanspreekt: je kunt je focussen om twaalf spreads zo goed mogelijk te maken en daarna werk je weer aan een nieuw boek. Die afwisseling vind ik heerlijk. Ik raakte ook een beetje verliefd op het kinderboeken-werk van anderen – illustratoren zoals Quentin Blake (die de Roald Dahl-boeken tekende) en Philip Hopman, die weer samenwerkte met schrijver Tjibbe Veldkamp. Ik was heel erg fan van hun boeken. Op een gegeven moment heb ik Tjibbe een storyboard gestuurd van een verhaal dat ik samen met een vriend had gemaakt. Zo is het balletje gaan rollen in mijn samenwerking met hem. We maken samen de Agent en Boef boeken, waar ik erg blij mee ben. En nog een flink aantal andere boeken. Verder heb ik ook boeken geïllustreerd voor onder anderen Lydia Rood, Aart Staartjes en

Jacques Vriens. Ik heb van alles gedaan, vooral om te ervaren wat bij me past – en steeds weer een stap verder te gaan.”

Hoe heeft je stijl/kunstenarschap zich door de jaren heen ontwikkeld?

“In het begin tekende ik vooral strips en schreef daar zelf verhaaltjes bij, maar ik wist nog niet goed wat ik wilde vertellen. Bij Eppo kreeg ik begeleiding van een talentscout die me leerde om niet alleen toneeltjes te tekenen, maar echt een wereld te creëren. Dat waren enorme eyeopeners. Ik was in die tijd extreem perfectionistisch. Aan de eerste pagina’s van mijn strip werkte ik wekenlang, aan de laatste nog maar een paar dagen. De routine sloop er in, zeg maar. Je zag me letterlijk groeien in dat project. Ik leerde dat het niet alleen om perfecte tekeningen gaat, maar meer om het vertellen van een

verhaal – dat je ook mag suggereren, ruimte mag laten. Door de jaren heen is mijn stijl steeds minder stripachtig geworden. Ik zoek naar authenticiteit, een eigen verhaal. Daar draait het uiteindelijk allemaal om. Sinds een jaar of drie schrijf ik daarom ook zelf prentenboeken. Dat was eerst even een drempel, maar het voelde als een goede stap.”

Je illustreert niet alleen, maar schrijft inmiddels ook zelf prentenboeken. Hoe is dat begonnen?

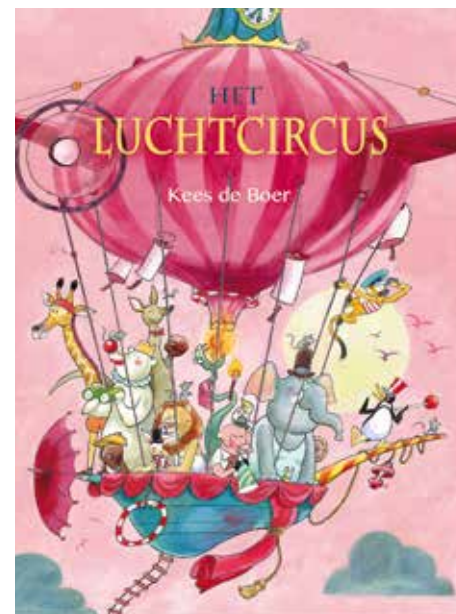
“Op een gegeven moment voelde ik: ik moet het gewoon gaan doen. Mijn eerste prentenboek, De alles wat je worden wil machine, kwam voort uit een idee van de uitgever. Ze wilden een boek over een machine waar kinderen ingaan, kiezen wat ze willen worden en eruit komen als bakker, acrobaat – van alles. Mijn hoofdredacteur bij Ploegsma vroeg of ik het wilde maken. Zijn vertrouwen gaf mij ook vertrouwen. Ik had nog nooit zelf een prentenboek geschreven, maar ben gewoon begonnen: storyboard maken, tekenen, schrijven.”

“Daarna volgde Prijskinderen, over een vader die zijn kinderen steeds prijzen geeft voor alles wat ze doen, terwijl zij eigenlijk gewoon een knuffel van hem willen. Dat idee had ik vrij snel. Ik vind het belangrijk om verhalen te maken die contact maken met kinderen. In dit boek zit ook een knipoog naar onze prestatimaatschappij en naar likes op social media. Je hoeft het niet te zien,

maar ik heb het er bewust in gestopt. Mijn nieuwste boek ‘Het Luchtcircus’ verschijnt deze week.”

Kun je wat meer vertellen over je nieuwe boek?

“Het boek gaat over een circus waar de directeur het circus helemaal laat versloffen. De dieren in het circus moeten uiteindelijk zelf voor de muziek gaan zorgen. Hier zit ook weer een maatschappelijk thema in verstoppt. Niet iedereen zal dat er meteen uithalen, en dat hoeft ook niet. Maar het gaat over “het zorgen voor het huis”, zeg maar. En dat huis staat voor “de wereld”...Haha, ik schuw de grote thema’s niet! Het is verder een echt kijkplatenboek geworden, met veel details, rijke beelden. Het is een boek waarin je steeds weer iets nieuws kunt ontdekken! Dat vind ik leuk om te maken en kinderen leuk om naar te kijken.”

Het nieuwste boek van Kees de Boer, Het Luchtcircus, is nu te koop in de boekhandel en online. Ook de Funny Farm-kalender is nog beschikbaar.

Meer weten? Kijk op Instagram: @kees.de.boer.illustrator

Tekst: Britt Zonneveld
Foto's/illustraties: Kees de Boer

Ben jij ook een kunstenaar (in de breedste zin van het woord), werk je vanuit het Spijkerkwartier en vind je het leuk om geïnterviewd te worden voor de wijkkrant?

Stuur dan een e-mail naar redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl

Boeken

Ga je mee, schat!

Vorig jaar november heeft Ronald Wilfred Jansen het boek ‘Ga je mee, schat!’ uitgebracht. Een boek over de geschiedenis van het Arnhemse sekswerk.

Ronald leerde de Arnhemse prostitutie op jonge leeftijd kennen. Toen hij in 1987 van Drenthe naar Arnhem verhuisde om te studeren, was hij pas 23 jaar. “De rosse buurt in het Spijkerkwartier was iets heel nieuws voor mij.” Als jonge student was hij best eenzaam, maar in de rosse buurt vond hij aansluiting. Hij sprak met vele sekswerkers, soms ook over zijn gevoelens en intimiteit. “We hielden een praatje of rookten een sigaret. Herinneringen aan de tijd die hij in de rosse buurt meemaakte, spoorden Ronald aan om de geschiedenis van sekswerk in en rondom Arnhem te onderzoeken. Sekswerk is hem sinds die periode altijd blijven boeien. Hoewel het onderwerp nog steeds taboe is,

heeft hij het aangedurfd om over zijn persoonlijke ervaringen te schrijven in het boek.

In het Spijkerkwartier was, op de Amsterdamse Wallen na, van circa 1965 tot 2006 de grootste rosse buurt van Nederland te vinden. De wijk telde bijna 240 ramen. Wat zich in deze periode allemaal heeft afgespeeld, is complex en heeft vele kanten. Voor zijn onderzoek dook Ronald in het Gelders Archief. Veel Arnhemmers kennen de verhalen over het Spijkerkwartier wel, maar het is minder bekend dat er ook al vóór de rosse buurt in het Spijkerkwartier, veel prostitutie plaatsvond in de stad (oa in het centrum, in volkswijken en in bierhuizen). Pas later ont-

stond de raamprostitutie in het Spijkerkwartier. Daarvoor (1880) was de wijk bij uitstek een nette burgerbuurt.

Over hoe de wijk zich vervolgens ontwikkelde tot de op één na grootste rosse buurt van Nederland is weinig bekend. Ook Ronald heeft daar geen eenduidig antwoord op. “Rond 1970 kocht de bekende bordeelhoudster Rudy Kousbroek panden op in het Spijkerkwartier die spotgoedkoop waren. Ik vermoed dat toen al veel rijkere burgers weggetrokken waren, omdat de buurten eromheen verslechterden. In de panden van Kousbroek ontstond raamprostitutie.”

Hoewel de ervaringen en meningen verschillen over de rosse buurt, heeft Jansen er veel goede herinneringen aan overgehouden. Hij kon er hulp krijgen en zijn hart luchten. Andersom leerde hij ook de mens achter de sekswerker kennen, meent hij. In zijn boek geeft hij een overzicht van de ontwikkeling van de prostitutie in Arnhem van de vroegste geschiedenis tot heden, met een blik naar de toekomst. Hij beschrijft hun arbeidsomstandigheden, hun gezondheid en welzijn, hoe ze behandeld werden en hoe hun positie gewijzigd is in de loop der jaren.

Als je meer wilt lezen over de geschiedenis van sekswerk in en rondom Arnhem én over de persoonlijke verhalen van Ronald Wilfred Jansen, dan is zijn boek een aanrader!

Met toestemming van Omroep Gelderland, heb ik een interview van Milla Helfferich mogen gebruiken om bewoners van het Spijkerkwartier op de hoogte te brengen van het nieuwe boek van historicus en publicist Ronald Wilfred Jansen.

Tekst: Marianne van Sommeren

Boomspiegels

adopteren én verzorgen!

Bomen vertroetelen, wie wil dat nou niet? Ze zorgen voor schaduw, verkoeling, een thuis voor buurtbeestjes, vangen fijnstof af, zetten CO2 om en produceren zuurstof. Een van de manieren waarop je iets goeds voor bomen kunt doen, is door een boomspiegel te adopteren en die zó te verzorgen dat de boom er blijer van wordt.

Wabliet, een boomspiegel?

Een boomspiegel is het stukje grond rondom de boom waardoor lucht en water de wortels bereiken. Ideaal gezien is een boomspiegel zo groot als een boomkruin, maar in de stad heeft een boom vaak veel minder grond om in te leven. Superbelangrijk om dat kleine beetje aarde goed te verzorgen, dus: hoe doe je dat?

Een luizenleven

Een goed deel van je tijd als boomspiegelverzorger bestaat uit niksen of nou ja, observeren. Wat groeit er in je boomspiegel, welke beestjes leven er, welke planten doen het goed? Vind je bijvoorbeeld een stelletje luizen op een plant? Lekker laten zitten! Heb geduld: er komen vanzelf lieveheersbeestjes op af. Geniet van je luizenleven!

Tip! Via de gratis app Obsidentify kun je leren wat er leeft in de boomspiegel. Wil je liever analoog te werk gaan: in de kringloopwinkel wemelt het van de flora- en faunagidsen.

Aan de bak

Sommige planten kun je beter wel meteen uit je boomspiegel halen, omdat ze andere verdringen. Welke dat zijn? Met grassen en invasieve exoten, zoals de reuzenbalsemien, mag je meteen korte metten maken. Ook de Canadese fijnstraal, de kruipende boterbloem, robertskruid en weegbree kun je direct verwijderen.

Tip! Meer weten? Check de website van de NVWA. Daar vind je een complete lijst met invasieve exoten.

Gifvrije planten

Als je flink wat tijd hebt doorgebracht om je boomspiegel te leren kennen, weet je precies wat die nodig heeft. Neemt een plantensoort de boel over? Kijk of je er wat van kunt ruilen met de buren. Niet gelukt? Haal 'm er dan deels uit en plant er wat (liefst inheemse) vaste planten bij. Aster, geranium, kattenkruid, primula en akelei kunnen prima tegen schaduw en droogte. Ook bloembollen zijn geschikt. Zaaïen heeft in een boomspiegel weinig zin. Dat past meer bij grote oppervlakten. Bovendien is er met vaste beplanting langer wat moois in je boomspiegel te zien en geeft het meer voedsel en schuilmogelijkheden voor buurtbeestjes.

Tip! Als je nieuwe planten koopt, zorg dan voor gifvrije exemplaren, anders hebben de buurtbeestjes er alsnog niks aan.

Kijk op: www.inktenaarde.nl/waar-koop-je-duurzame-tuinplanten-zonder-gif/ en: www.biotuinwijzer.nl/overzicht/voor-pesticidevrije-planten.

Bodem en boom

Ook belangrijk zijn de boom en de bodem. Heb je een jong boompje in je boomspiegel staan of een bejaarde knoepd? Het maakt nogal wat uit voor de hoeveelheid zon die je planten krijgen, maar ook voor het geven van water. Een jonge boom heeft veel vocht nodig om te kunnen groeien. Ook als je nieuwe planten in je boomspiegel hebt gezet, is water geven essentieel. De bodem moet vooral licht en luchtig zijn. Extra aarde op de boomspiegel is dan ook geen goed idee. Is de bodem van jouw boomspiegel verdicht? Maak dan gaatjes met een spitvork. **Tip!** Geen spitvork? Gebruik een satéprikker!

Mulchen is altijd een goed idee

Boomspiegels houden van een mulchlaag. Die kun je maken van houtsnippers, maar ook de bladeren van je eigen boom beschermen en voeden de bodem. Eikenblad verteert langzaam. Dat kun je beter vooraf versnipperen. Ook paardenkastanjebladeren zijn niet direct geschikt als mulch vanwege de kastanje-mineermot die erin huist. Wel kun je er buurtbokashi van maken.

Tip! Check www.buurtgroenbedrijf.nl of mail naar info@buurtgroenbedrijf.nl voor meer info over mulchen of bokashi.

Enthousiast geworden?

Om een boomspiegel te adopteren, meld je je aan via de Fixi-app of via Fixi.nl/Arnhem. Veel plezier!

Rianne de Blauw
www.buurtgroenbedrijf.nl
06 27 62 07 54
Voor een groene en sociale buurt!
Lombardstraat 35, 6828 DS Arnhem

Spijker Parade

Het is feest!

Op zaterdag 5 juli vieren we feest! De Spijkerparade strijkt neer in de Parkstraat. Een dag lang veranderen de voortuinen en balkons in podia en platforms en zijn er overal mini-evenementjes te beleven, bekijken, beluisteren, proeven en misschien zelfs wel te ruiken. Komt dat zien, komt dat zien! En, niet te vergeten, doe mee! De Spijkerparade is een feest voor iedereen, maar ook door iedereen.

Tuinen en balkons gezocht!

Woon je in de Parkstraat en heb je een tuin in de aanbieding die tijdelijk in een podium of platform mag veranderen? Geef je op! Ook balkons mogen meedoen. Wie weet is er straks voor jouw deur een schaakwedstrijdje gaande, schalt er opera naar beneden of vind je een verrassende verzameling of vrijwilligersvereniging op je stoep. Aanmelden kan via www.spijkerparade.nl. Hier zijn ook de voorwaarden voor deelname en alle

verdere info te vinden.

Let op: alléén de tuinen en balkons in de Parkstraat doen mee. Woon je niet in de Parkstraat? Wees niet getreurd: er zijn genoeg andere manieren om mee te doen.

Kom je het mee maken?

Alle kunstmakers, hobbybarista's, spelletjesleiders, banketbakkers, spijkervreters, voorlezers, podiumbeesten, straatcurators, ideeënbedenkers, duizenddingendoeners en andere enthousiastelingen verzamelen! Grijp je kans en laat de buurt zien wat je kan, waar je van houdt of wat je belangrijk vindt op de Spijkerparade! Transformeer een Parkstraattuin om tot een theehuis, museum, toneel of doolhof en betover de burens. Ook vrijwilligersclubjes en toffe buurtinitiatieven zijn ontzettend welkom om te komen shinen. Iedere Spijkerviertelbewoner kan meedoen. Geef je op via www.spijkerparade.nl. Hier zijn ook de voorwaarden voor deelname en alle verdere info te vinden.

Let op: Wil je meedoen, maar heb je geen tuin of kunstjes paraat? Ook achter de coulissen is hulp nodig. Meld je hierboven aan en kom bij de Spijkerparade!

Struinen door de tuinen

Als er op zaterdag 5 juli niemand langskomt om alle buurtbewoners op de Bühne te bewonderen en door de tuinen te struinen, valt er niet zoveel te vieren. Zonder publiek is er geen feest, dus stap je deur uit en wandel naar de Parkstraat! De Spijkerparade is er voor iedereen in de wijk. Jezelf aanmelden hoeft niet. Neem burens, vrienden en

voorbijgangers mee, haal de fuifduif in jezelf naar boven, waai lekker aan, ontmoet bekenden en onbekenden en geniet van al het moois dat er is in het Spijkerviertel.

Zeg, wat vieren we nou eigenlijk?

Ons aller Parkstraat - verbinder van Noord en Zuid, Oost en West – is knapper dan knap opgeknapt. Op 15 februari zijn de laatste bomen geplant en is de straat in oude luister hersteld. Dat heeft nogal wat voeten in de aarde gehad, dus het is de hoogste tijd voor een officiële opening én een kei leuk feestje! Ook willen we op 5 juli de vrijwilligers en buurtinitiatieven, die niet alleen de Parkstraat, maar onze hele buurt mooier maken, in het zonnetje zetten én trappen we de zomervakantie af. Trouwens, elkaar ontmoeten en buurten met je burens is hoe dan ook een feest! Kortom, wat vieren we nou eigenlijk niet?

Wie, wat, waar?

Op zaterdag 5 juli zijn er allerlei buurtinitiatieven in de Parkstraat te vinden. Wil jij zelf of jouw initiatief, club of vereniging ook een feestje komen bouwen? Gezellig! Meld je aan en laat jezelf zien! De Spijkerparade begint om 13 uur en duurt tot 17 uur. We sluiten af met een buurtborrel in de Watertuin. De Spijkerparade wordt georganiseerd door het BuurtGroenBedrijf, maar mogelijk gemaakt door alle vrijwilligers en buurtinitiatieven van het Spijkerviertel, het Wijkoverleg Spijkerviertel en het Nationale Postcodeloterij Buurtfonds.

Tekst en flyer: Rianne de Blauw

Een voordelige regenton in je tuin

Wil je al lang een regenton plaatsen in de tuin, maar vind je ze te duur of heb je geen idee hoe die te installeren? Dan is dit je kans. De Groene Vos, het trefpunt voor een duurzame leefstijl in Arnhem, is samen met het bedrijf TonTon een actie gestart met als doel dit jaar ten minste honderdvijftig regentonnen te plaatsen in Arnhem-Noord, dus ook in het Spijkerviertel. De gemeente Arnhem geeft een subsidie van maar liefst 60%. Bovendien geeft TonTon een korting van 100 euro per ton.

Een regenton plaatsen is slim. Je kunt je tuinplanten water geven of je auto wassen zonder kostbaar kraanwater te gebruiken. Je vangt bij heftige regenbuien water op en helpt daarmee wateroverlast te voorkomen. Bij droogte help je het watertekort te verminderen. Bovendien bespaar je op je waterrekening. Voor je planten is regenwater ook beter, want er zitten voedingsstoffen in die in kraanwater ontbreken.

Je kunt kiezen uit vier verschillende soorten tonnen. Op de website <https://tontonregenton.nl/tonton-regentonnen/> kun je ze bekijken. Alle tonnen zijn gemaakt van gerecycled plastic. De prijzen variëren van 84 euro tot 126 euro. Deze prijzen zijn inclusief bezorging en installatie van de tonnen en inclusief btw.

De inschrijving en de subsidieaanvraag lopen via De Groene Vos. De sluitingsdatum voor inschrijving is 15 juli a.s. Vanaf september maakt TonTon afspraken met de deelnemers over de dag en tijd van plaatsing.

Je kunt meedoen door je in te schrijven voor de aankoop van een regenton en daarbij De Groene Vos te machtigen om de subsidie aan te vragen. Je kunt hiervoor langskomen in de winkel van De Groene Vos (Hommelseweg 41). Digitaal inschrijven kan ook, dat heeft zelfs de voorkeur.

Zie voor alle informatie over de actie: <https://degroenevos.nl/regenton-actie/>

Informatie en oproep vanuit het team van de Spijkerbrigade.

Om te beginnen een korte introductie voor wijkbewoners die nog niet of niet meer weten wie of wat dat is: het Wijkoverleg en of de Spijkerbrigade. En voor wie het wel weet, des te meer reden het volgende te lezen! Komt ie!

Wijkoverleg

Het wijkoverleg is dé plek om je te informeren én mee te beslissen over al het wel en wee van de wijk. Het wijkoverleg komt vijf keer per jaar bij elkaar om zich te buigen over het reilen en zeilen in de wijk, hete wijk-hangijzers te bespreken, het wijkbudget te verdelen over de aanvragen daarvoor, én, niet onbelangrijk; elkaar te ontmoeten. Het Spijkerkwartier heeft een unieke vorm voor haar wijkoverleg: het

staat iedereen die in de wijk woont vrij het wijkoverleg te bezoeken! Dat betekent dat ieder wijkoverleg bezocht wordt door zo'n dertig à veertig wijkbewoners, die op dat moment met elkaar het wijkoverleg vormen. En op dat moment richting geven aan de koers van de wijk. Er zijn wijkbewoners die er heel vaak zijn en er zijn ook altijd weer nieuwe bewoners die naar het overleg komen! Ontzettend fijn. Op die manier blijft het wijkoverleg een

levendige ontmoetingsplaats van oude en nieuwe wijkbewoners, en horen we er beproefde én nieuwe meningen en inzichten over hoe het met de wijk verder moet. En nee, als je eenmaal een keer geweest bent, ben je niet verplicht daarna altijd te komen. Je komt omdat je er graag bij wilt zijn. Het wijkoverleg vindt plaats in de Lommerd op steeds wisselende avonden in de week en wordt altijd een paar weken voor aanvang

aangekondigd op www.mijnspijkerkwartier.nl. Maar, als je een keer geweest bent en je email op de deelnemerslijst noteert, word je daarna automatisch per mail uitgenodigd. Met andere woorden: kom gerust een keer kennismaken met het wijkoverleg. Nuttig én leuk! Van harte welkom!

Spijkerbrigade

En dan de Spijkerbrigade: het dagelijks bestuur van het wijkoverleg. De Spijkerbrigade is verantwoordelijk voor een aantal zaken: organiseren van het Wijkoverleg; overleg met het team Leefomgeving, van de gemeente, over afstemming van wijkzaken en het gemeentelijk beleid; en zich doorlopend informeren over de actuele ontwikkelingen in de wijk. Op basis daarvan stelt zij per wijkoverleg een relevante en afwisselende agenda op. Daarbij beheert de Spijkerbrigade namens de wijk het gemeentelijke wijkbudget, op dit moment een jaarlijkse bijdrage van 39.000 euro.

OPROEP

Op dit moment wordt de Spijkerbrigade gevormd door Albert Hoex (voorzitter) en Chiara van der Lee (secretaris). En ja, het loopt, maar we zijn (te) klein bezet. We zijn daarom naarstig op zoek naar versterking in de vorm van een wijkbewoner met kennis en liefde voor financiële zaken met als specifieke taken het beheer van de begroting van het wijkbudget en het opstellen van het financieel eindverslag. Daarnaast zoeken we een wijkbewoner met kennis en liefde voor communicatie met als specifieke taken het beheer van de wijkwebsite mijnspijkerkwartier en het opzetten van een wijkcommunicatieplan. Interesse voor het een of ander? Dat zou heel fijn zijn! Neem contact op via secretariaat.spijkerkwartier@gmail.com

En...voor wat hoort wat! In ruil voor je inzet voor de wijk word je als vanzelf een betrokken en enthousiaste wijkbewoner! Wat wil je nog meer?

Albert Hoex

NB: En die foto bij dit artikel? Die is van de Steenstraat Parade, 2023. Ik vind het een mooi en inspirerend beeld van een club wijkbewoners: feestelijk, saamhorig en ludiek!!

Marseille

(Overpeinzingen van een buurtbewoner....)

Er loopt een man in blokjes door de wijk. Steeds dezelfde vier straten. Hij praat hardop, schreeuwt soms iets, af en toe richt hij zich rechtstreeks tot een voorbijganger. Het is geen kwaai. Hij is wel in de war. Ik doe alsof ik hem niet zie. Kwestie van ervaring. Hij zoekt een aanknopingspunt en zodra hij het heeft maakt hij het stuk. Dus loop ik door de straat alsof ik in de metro zit. Wie niet kijkt wordt niet gezien. Ik word er zelf een soort blokje van. Recht, vierkant, alles wat vloeibaar is bevroren. Als blok van ijs wandel ik door mijn buurt. Niks kan nog in mij verdwijnen, en nergens kan ik nog in verdwijnen, met mijn hoekig aura van gepantserd glas.

Het komt door Marseille. Begin twintig was ik, en alleen op reis met rugzak. Op station Saint-Charles werd ik aangesproken door een man met een verhaal. Ik liep met hem mee naar een pinautomaat en gaf hem geld waar ik twee weken van had kunnen leven. En toen wachtte ik de rest van de ochtend vergeefs op zijn belofde terugkeer, een briefje met naam en telefoonnummer in hanenpoten erop geschreven als onderpand.

In de stad leer je staren. En om je te bewegen in een massa zonder geraakt te worden. Ieder neemt zijn huis mee naar buiten, met de deuren en de ramen dicht. Ik wil de roepende man groeten, ik wil vragen hoe het met hem gaat. Maar de man gooit woorden als pijlen en alleen de daklozen durven in zijn buurt te komen. Dus knip ik met mijn passen de straat in stukken tot ik een hoek om kan slaan. Alsof ik niet weg was, kom ik ongedeerd weer thuis. Gedempt klinken er stemmen voor op de stoep. Gemis. Heb alles wat de moeite waard was daar gelaten.

27 januari 2025
Lieneke Rietdijk

In welke machine zit mijn was?

Corinna, An, Gijsje, Rebecca, Hanna. Beppie, Willy en Stella. Wie regelmatig naar Wassalon VÉBé van Steijn in de Spijkerstraat gaat om een wasje te draaien, zal deze namen kennen. De vijf wasmachines en de drie drogers hebben allemaal een naam – als je de wasmachine aanzet en de salon even verlaat om een boodschap te doen, is het dus niet moeilijk om te onthouden in welk apparaat je theedoeken en je hemden zitten: in An, of in Gijsje, of in een van de andere dames. Als ze in Hanna zitten, dan heb je een omvangrijk huishouden (of je hebt wel erg lang gewacht met naar de wassalon gaan): Hanna is een slag groter dan haar collega's, ze kan twee maal zo veel wasgoed aan.

Petra van Stijn, de eigenaar van de wassalon, kan uitleggen waar de namen van de machines vandaan komen. Dat heeft ze ook gedaan in het televisieprogramma *Andere Tijden* van NTR/VPPO, dat donderdag 22 mei 2025 op NPO2 is uitgezonden. Die aflevering ging over de speciale politie-eenheid die eind jaren '60 in het Spijkerkwartier

de strijd aanbond met de onderwereld. De machtspositie van de criminelen die in de wijk actief waren, was veel te groot geworden; de politie moest daar paal en perk aan stellen. Dat deed ze door (heel) stevig op te treden. De aflevering van *Andere Tijden* is terug te zien op NPO Start en via npo.nl.

Petra van Stijn heeft Corinna, An, Gijsje, Rebecca, Hanna, Beppie, Willy en Stella allemaal persoonlijk gekend. Ze is in 1963 in de Spijkerstraat geboren, ze woonde naast de wasserette. Die was haar vader daar begonnen in een voormalige apotheek. De vrouwen die vernoemd zijn op de wasmachines in haar salon waren in de jaren '60 en '70 ook werkzaam in het Spijkerkwartier. Om precies te zijn: in de Spijkerstraat en de 2e Spijkerdwarsstraat. U raadt het al, ze zaten "in het leven". Het waren buurtgenoten voor Petra, ze kwamen ook regelmatig hun was bij hen doen. Ze kende ook de kinderen van de dames, die zaten bij haar op school.

Wasbar

Het gezin waar Petra van Stijn onderdeel van uitmaakte, verhuisde op den duur naar Molenbeke. Haar tante Gerda, die een bekende persoonlijkheid was in de buurt, bestierde de wasserij. Zelf werkte ze er als student op de zaterdagen. Ze weet nog goed in welk jaar haar tante Gerda met pensioen ging: dat was in 1989, toen Petra haar eerste kind kreeg. De kraamhulp raakte lichtelijk in paniek toen ze erachter kwam dat er geen wasmachine in huis was – nee, Petra was gewend haar was in de wasserette te doen. ... Tussen 1989 en 2016 is de wassalon verhuurd geweest aan de familie Dijkkamp, maar toen zij ermee stopten keerde Petra terug naar de Spijkerstraat. Eerst met het idee om het bedrijfspand om te bouwen tot een woonhuis. Maar de wijkvereniging kwam langs vanuit de Lommerd om te pleiten voor behoud van de wasserij, en daar was ze gevoelig voor. Ze richtte samen met een vriendin een BV op en renoveerde de zaak. Ze wilde er wel een 'wasbar' van maken. Dat fenomeen had ze in België leren kennen, het had haar aangesproken: mensen komen hun wasje doen en drinken, terwijl de machine draait, een drankje aan de bar. Maar helaas: de gemeente wilde niet nog meer horeca in het Spijkerkwartier,

dus dat plan ging niet door. Wat ze wel uit België kon overnemen: het idee om de wasmachines en drogers een naam te geven; dat had ze daar in een van de wasbars gezien. Petra hoefde er niet lang over na te denken welke dat zouden moeten zijn. Uit respect voor de dames die ze in haar jeugd in het Spijkerkwartier had leren kennen, koos ze voor hun namen. "Ik wilde ze toch een ode brengen, zou je kunnen zeggen. Het waren sterke, zelfstandige vrouwen, die het gezin maar draaiend moesten zien te houden. Aan hun mannen hadden ze meestal niet veel. En ze hadden het bepaald niet gemakkelijk, natuurlijk. Ik weet dat twee van de vrouwen die in mijn zaak vernoemd zijn door huiselijk geweld om het leven zijn gekomen. En Rebecca, die in het pand tegenover de zaak zat, die was op een dag ook opeens overleden." Het is dus sinds 2016 dat de apparaten in de zaak allemaal een naam hebben.

Hanna Kont

Weten de dames dat hun naam voortleeft in het machinepark in de wassalon, is één van hen wel eens langs geweest de afgelopen jaren? Nee, dat is niet het geval. "Maar er kwam wel een keer een man langs," vertelt Petra met een glimlach, "met een lading

wasgoed. Hij keek om zich heen, en zei: wacht eens even, die ken ik allemaal. Beppie Hunting, dat was een hele madam, en Hanna, dat zal Hanna Kont zijn. Dat was haar bijnaam, die had ze te danken aan haar enorme omvang." Dat wist Petra ook wel, het is niet voor niets dat het grootste apparaat haar naam gekregen heeft. Maar ondertussen gaf het natuurlijk wel te denken dat deze man alle machines in de zaak thuis kon brengen... "Dus u kende al deze dames?" vroeg Petra nog maar eens. Dat was inderdaad het geval. "Ik was vroeger taxichauffeur." En Rudy Kousbroek, bekend in Arnhem als exploitant van raamprostitutie, was ook een goede klant van de wasserette. Hij kwam de laatste jaren, tot zijn overlijden in 2022, geregeld zijn eigen was doen, vanuit zijn galerie op de hoek van de straat. Maar tot ongeveer 2005, het jaar waarin het Spijkerkwartier min of meer ophield rosse buurt te zijn, had hij natuurlijk vaak veel beddengoed te wassen. "Ik weet ook wel dat het met hem echt niet allemaal rozengeur en maneschijn was voor de prostituees in onze wijk. Maar toch", zegt Petra, "als ik er nog een wasmachine bij neem, noem ik hem misschien wel Rudy."

Tekst en foto's: Arno van Staaldune

Maggie Ruitenberg

De Spijkerlike van deze wijkkrant gaat naar Maggie Ruitenberg. Zij is voorgedragen door Katja Krediet.

Vanaf april 2004 is Maggie actief in de werkgroep van de Spoorhoek. De werkgroep is destijds opgezet, omdat bewoners de plannen zagen voor het plaatsen van de MediaMarkt en wat er zou gebeuren met de directe omgeving. De werkgroep heeft het (mede) voor elkaar gekregen dat er ook woningen bij werden gebouwd. Daar begon de verbinding met de wijk bij Maggie. Maggie was te vinden op straat, je kon haar niet over het hoofd zien, met haar blonde haren en haar witte hond! Geheid dat ze je even staande hield om een praatje te maken, wellicht dat ze je stiekem strikte voor het een of ander. Maar bovenal was het haar intentie om mensen samen te brengen, voor meer draagkracht in de wijk. En daarnaast had ze nog een kindje in de wijk waar veel aandacht naar uitging, en dat waren alle verticale tuinen, de groenstroken en het wormenhotel. Maggie liet dus zowel de mens als de natuur in de wijk groeien en bloeien. Maar helaas, Maggie gaat dit jaar verhuizen en dus zal haar werk en aanwezigheid in de wijk enorm gemist gaan worden. Dank voor al jouw inzet, wijsheid, betrokkenheid en positiviteit!!

Tekst: Marianne van Sommeren

OPROEP voor de SPIJKERLIKE

Wie zou jij graag een compliment willen geven in de wijk? Er zijn zoveel diverse bewoners in het Spijkerkwartier. Ken jij iemand die veel voor de wijk betekent? Meld diegene aan voor onze column! Jij mag zelf een stukje schrijven, of je kan aan ons vragen of wij dat willen doen. Voor onze volgende krant ontvangen we graag jullie aanmeldingen. Opgave kan voor 30 september 2025.

Bakken en zakken

Alles over AFVAL: samen houden we onze wijk schoon

In onze gemeente doen we aan gescheiden afvalinzameling. Op veel plaatsen in de wijk staan afvalcontainers voor restafval, papier en karton, plastic, blik en drinkpakken (pbd) en glas. Restafvalcontainers zijn er het meest, voor glascontainers moet je soms een stukje lopen. In deze containers kun je het afval momenteel nog zonder pas kwijt. In de loop van 2025-2026 gaan we weer met pasjes werken voor de inzameling van het restafval en pbd in Arnhem. Dit om het zogeheten afvaltoerisme en het illegaal storten van bedrijfsafval tegen te gaan. Het besluit om weer pasjes in te voeren is genomen na overleg met het Burgerberaad Afval, dat de gemeente adviseert.

GFT-afval (Groente, fruit en tuin-afval)

Voor gft-afval kun je een zogenaamde citybin aanvragen of een groene minicontainer. Dit doe je bij de gemeente: online, bij PreZero of via het telefoonnummer afval 0800-3666999. Het gft-afval wordt in het Spijkerkwartier om de twee weken op dinsdag opgehaald, uitgezonderd in de maanden december en januari. Dan geldt een termijn van vier weken. Op enkele plaatsen in de wijk staat een gft-verzamelpunt. Om hier gebruik van te maken heb je een pasje nodig, dat je bij de gemeente kunt aanvragen.

Kleding/textiel/schoenen

Voor inzameling van kleding/textiel/schoenen staan er diverse containers in de wijk: op de Boulevard Heuvelink, bij de Plus op de Spijkerlaan en op de Groen van Prinstererstraat. Hierin moeten de spullen goed verpakt gedeponeerd worden.

Grofvuil

Eind april is de gemeente Arnhem gestart met een bewustwordings-

campagne voor de hele stad over grofvuil. Een versleten bank, je oude matras, een koelkast, kapotte stoelen of ander grofvuil passen en horen niet in de ondergrondse containers. Maar wat doe je er dan wel mee? Naast de containers dumpen, dat mag in ieder geval niet...

Als je spullen nog bruikbaar zijn, kun je ze te koop zetten of weggeven, of naar de kringloopwinkel brengen. Repareren kan natuurlijk ook. In het Spijkerkwartier (net als in veel andere wijken in Arnhem) wordt regelmatig een repair café georganiseerd. En er zijn ook genoeg kleermakers en fietsmakers in de stad. Moeten de spullen echt weg, dan kun je je grofvuil laten ophalen, of naar het afvalbrengstation brengen. Laten ophalen, dat kan twee keer per jaar gratis, voor maximaal 1m³ per keer. Matrassen en grote elektrische apparaten kun je altijd gratis laten ophalen. In de maanden maart tot en met oktober kun je ook gratis grof snoeiafval laten ophalen.

Breng je je afval zelf weg, dan kun je naar twee stations: Arnhem Noord (Beijerinckweg 9A) en Arnhem Zuid (De Overmaat 17).

Met je afvalpas kun je de meeste soorten afval zes keer per jaar gratis inleveren. Op het afvalbrengstation kun je ook een aanhanger lenen, als je je afval niet in je auto kunt vervoeren.

Milieubak

Klein grof afval dat niet bij het restafval hoort, kun je ook inleveren bij de Milieubak. Denk bijvoorbeeld aan elektrische apparaten, vazen of een wasrek. Je afval moet in een boodschappentas of krat passen. De inzamelwagen staat vier keer per jaar een dagdeel in de buurt.

Heb je meer informatie nodig? Kijk op arnhem.nl/afval. Via inzamelwijzer, prezero.nl of de Pre Zero-app kun je een ophaalafspraak maken.

Tekst: Hélène van den Bergh
Foto: Britt Zonneveld

Het mooie weer is aangebroken, en we hebben alweer een aantal mooie activiteiten achter de rug op Vrijstaat Thialf. Even een korte terugblik:

NL Doet
Afgelopen 15 maart was er weer een NL Doet-dagen hebben we met een groep van ongeveer 40 vrijwilligers Thialf weer een beetje mooier gemaakt. Er zijn plantjes geplant, buizen geschilderd, er is schoongemaakt, er zijn vogelkastjes opgehangen... heb je het gezien? En er is een start gemaakt met het bijzondere project waar we na de zomer mee gaan beginnen: 'De Groene Heuvels'. Daarnaast werd de eerste hand gelegd aan een proefmodel voor een knikkerbaan, deze werd dan ook meteen in gebruik genomen door de kinderen.

Het is altijd fijn om met z'n allen lekker buiten aan de slag te gaan. Als bedankje voor de inzet van de vrijwilligers was er een heerlijke lunch bereid door De Buren van Thialf. De komende Burendag, zaterdag 27 september, gaan we weer lekker aan de slag, dus als je mee wil helpen, heel graag.

Kleedjesmarkt
Natuurlijk was er weer de kleedjesmarkt met Koningsdag. Altijd een fijn moment om je spullen die je niet meer gebruikt te verkopen, ook al koop je er meestal weer iets anders voor terug.

Het is meer een ruilhandel op zo'n dag, zo leuk om te zien. Verder werd er ook geschminkt en kon je tosti's, wafels en ijsjes nuttigen, soms voor een goed doel.

Voorleesuurkje
Een nieuwe activiteit die is gestart, zijn de voorleesuurkjes. Tot nu toe hebben een aantal vrijwilligers zich opgegeven om te lezen in de gezellige houten zithoek tijdens dit voorleesuurkje. Wat kunnen sommige mensen dat toch goed en de kinderen vinden het heerlijk. Mocht je het ook leuk vinden om een keertje te komen voorlezen, laat het weten. Of als je een keertje mee wil komen luisteren: gezellig!

Vooruitblik
Na een goed begin van dit jaar, hebben we nog meer hele leuke dingen op de planning staan de komende maanden.

Te beginnen met de **BuitenBios**. Wat is er nu leuker dan heerlijk, gratis en voor niks te genieten van een mooie film in de buitenlucht? Op vrijdag 27 juni beginnen we om 19:00 met de film Mufasa: The Lion King: ontdek het verhaal van de geliefde koning van het Koninkrijk. De wees Mufasa is verdwaald en helemaal alleen, maar dan ontmoet hij Taka, erfgenaam van een koninklijke bloedlijn. Samen maken ze een epische reis en wordt hun band danig op de proef gesteld als zij een dodelijke tegenstander moeten ontlopen. Vervolgd door nog een film om 21:15 voor de iets oudere generatie, maar deze blijft nog even geheim, een verrassing! Dus neem je eigen stoel, kruk, zitzak, kleedje en wat lekkers mee en kom lekker kijken.

Datzelfde weekend, op zondag 29 juni, doen we mee met **de nationale buitenleesdag**. Van bibliotheek Rozet krijgen we leuke boeken te leen en een van onze vrijwilligers zal voorlezen. Kom deze dag naar Vrijstaat Thialf en vind een heerlijk plekje in het park om lekker te lezen, op de leuke bankjes bij de ingang, of heerlijk met een kleedje in het gras onder de bomen, keus genoeg.

Tevens doen we deze dag mee met **'Gluren bij de Buren'**, dus mocht je even uitgelezen zijn, dan kun je heerlijk genieten van een muzikale bijdrage van de Arnhemse Meisjes.

We hebben ook iets nieuws op de agenda dit jaar, dat is de **Dikke Banden Race**. Dit doen we in samenwerking met de stichting Ready2Race. Door

middel van leuke, gratis activiteiten zorgen we ervoor dat iedereen van 2 tot en met 12 jaar oud de mogelijkheid heeft om het plezier van fietsen te ontdekken. Dikke Banden Races zijn fietswedstrijdjes waar kinderen op hun eigen fiets aan kunnen deelnemen. Meedoen kan op een normale (stads)fiets, mountainbike of crossfiets met een bandbreedte van minimaal 28 millimeter. Racefietsen en fietsen met klikpedalen zijn niet toegestaan. Deelnemers worden op leeftijd ingedeeld in verschillende klassen. Durf je het aan en ga je voor die medaille, kom dan lekker meedoen op vrijdag 8 augustus! Meer info volgt nog via de social media.

Tekst en foto's: Karina van Lenthe en Fleur Engelsman

De agenda:

- Zaterdag 21 juni: Spijkerrok**
- Vrijdag 27 juni: Thialf BuitenBios**
- Zondag 29 juni: Buitenleesdag + Gluren bij de Buren**
- Vrijdag 8 augustus: Dikke Banden Race**
- Zaterdag 23 augustus: Rollerdisco (zat.30 aug. reservedatum)**
- Zaterdag 27 september: Burendag**

Meer informatie vind je op www.vrijstaatthialf.nl

Geknipt en geschoren

Zesendertig kapperszaken zijn er volgens Google in het Spijkerkwartier. Zesendertig plaatsen om de hoek waar je de puntjes kunt laten bijknippen, je baard kunt laten trimmen, of jezelf een nieuwe coupe kunt laten aanmeten. Wat een luxe hebben wij toch in de wijk: als je elke maand naar de kapper gaat, kun je drie jaar lang elke keer een andere kapper bezoeken. Zesendertig keer hetzelfde praatje over het weer, de vakantie of het liefdesleven afsteken, zonder dat het de kapper gaat vervelen. Zesendertig kapsalons; ik heb geprobeerd om ze, als een soort alternatieve wijkwandelaroute, allemaal een bezoekje te brengen. Maar dan alleen aan de buitenkant hè, geen haar op m'n hoofd die er aan denkt om overal naar binnen te gaan. Niet alles was vindbaar; het kan soms snel gaan in

kappersland. En wellicht zaten er ook nog een paar thuiskappertjes tussen, zonder etalage of uithangbord. Maar aan de andere kant: ik liep ook nog tegen kapperszaken aan waarvan Google het bestaan nog niet weet. Dus ook wat dat betreft: het kan snel gaan in kappersland. Bovendien weet je tegenwoordig maar nooit, als je op zoek bent naar een kapsalon, of je thuiskomt met een lekker kort koppie of met een lekker frietje kebab, maar dat terzijde.

Burgemeester Marcouch krijgt er grijze haren van; hij vindt het veel te veel, die zesendertig kapperszaken in de wijk. Er mag er geen enkele meer bijkomen. Ik kijk om me heen tijdens mijn wandeling, zie wat zwervers op een bankje keuvelen, zie een dakloze in een vuilnisbak graaien, allemaal wilde, warrige haardossen, en ik denk: die mannen hebben hoognodig

een knipbeurt nodig; er zijn blijkbaar juist veel te weinig kapperszaken in de wijk... Maar goed, ik kan het mis hebben.

Marcouch wil alles op haren en snaren zetten om het kappersaanbod te beperken. Hij wil met het terugdringen van het aantal kapperszaken (branchering heeft dat; zorgen voor afwisseling in het winkelaanbod) het zwartgeldcircuit te lijf gaan. Want witwassen, daar zijn kapsalons geknipt voor. Hoe gaat dat? Ik leg het even haarfijn uit: stel, je hebt een flinke stapel (kunnen ook een paar koffertjes zijn) bankbiljetten, verkregen op manieren die volgens het wetboek niet geheel legaal worden geacht. Dan huur je een winkelpand, zet er een stoel en een spiegel in en schaft een schaar en een kam aan. Misschien komen er drie argeloze klanten naar binnen, maar in je boekhouding noteer je driehonderd knipbeurten. Het geld dat je daar zogenaamd mee verdiend hebt geef je op aan de belastingdienst en zie: het zwarte geld is ineens van kleur veranderd, en dat zonder dat er een kleurspoeling aan te pas kwam. Malafide kappers betalen dus meer belasting dan nodig is. Een goede zaak, zou je zeggen, maar het strijkt Marcouch tegen de haren in.

Hou me ten goede: veruit het gros van de kapperszaken is te goeder trouw. Maar ja, sommige zijn geen knip voor de neus waard en die zijn we in het Spijkerkwartier liever kwijt dan rijk. Dus daarom geeft Marcouch geen haarbreed toe: genoeg is genoeg. En eigenlijk begrijp ik dat wel. Want burgemeester Marcouch en ik, wij hebben helemaal geen kapper nodig. Wij zijn onze eigen kapper, gewoon in de badkamer, met een tondeuse van voorheen de Blokker in de hand. Marcouch en ik snappen elkaar, want wij hebben hetzelfde kapsel.

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 130 zomer 2025

Redactie: Britt Zonneveld, Ed Adams, Hélène van den Bergh, Marianne van Sommeren

Fotografie: redactieleden

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijning: 3 x per jaar

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a,
info@lommerd.nl

Wijkagenten:

Femke van den Berg:

femke.van.den.berg@politie.nl

Rudy Machielsen: rudy.machielsen@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir. J.P. van Muijlwijkstraat 185.
Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00 uur.

Team Leefomgeving:

Pand 66 (Steenstraat 66)

Elke woensdag-ochtend: inloop 09.00-12.00 uur

Elke woensdag-middag: spreekuur van handhaving
tussen 15.00-16.00 uur.

Contactgegevens: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkoverleg

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren:

Kopij voor nummer 131 dient te worden aangeleverd
vóór 30 september 2025 via

redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De voor- en achternaam van de schrijver dient onder het schrijven vermeld te zijn. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Stukken van 200-400 woorden (mét een foto) maken meer kans op plaatsing. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen.

Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat.

Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's.

Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website.

Voorpagina foto: Marianne van Sommeren